

Thư Thầy trò (70)

- Thư Thầy trò (70)
 - *Tác giả:* Viên Minh - Trí Hải
-

Ngày 12/9/16

Trí Hải,

Thầy đã đọc thư trình pháp của con, thầy thật hoan hỷ và rất yên tâm thấy con đã có thể sống trọn vẹn với thực tại để khám phá chính mình một cách vững vàng như vậy. Sàdhu lành thay! Chúc mừng con!

Mục đích chia sẻ pháp của thầy bấy lâu nay cũng chỉ thế thôi, chỉ mong giúp mọi người biết trở về với bản mệnh của họ để có thể tự khám phá sự thật vốn đầy đủ nơi chính mình ngay trong cuộc sống vô thường, khổ, vô ngã này chứ không có mục đích đưa họ vào quỹ đạo một phương pháp thiền nhất định theo lập trình tư tưởng của bất cứ tông môn nào để sở đắc điều gì giữa cuộc đời này.

Một lần nữa chúc mừng con đã tìm được lẽ sống cho chính mình!

Phúc thay ai biết trở về,

Lắng nghe trọn vẹn cơn mê cuộc đời,

Nghe trong sâu thẳm trùng khơi,

Khúc vô thanh vẫn tuyệt vời tinh nguyên!

Thầy Viên Minh

Thầy kính,

Sáng nay con đã nhận được thư Thầy, có một sự trùng hợp là vào đúng ngày sinh nhật của con Thầy ạ. Vậy là con đã chính thức bước vào tuổi 33, một chặng đường đã trôi qua trong danh vọng, trong được mất hơn thua thành bại với cuộc đời và lẽ dĩ nhiên con cũng nếm trải dư vị ngọt ngào của hạnh phúc, dư vị đắng cay của khổ đau, phiền não. Tất cả đều mang một giá trị to lớn

để giúp con trên con đường trở về chính mình. Đây cũng là ân huệ của Pháp đối với mỗi chúng sanh.

Năm nay là một sinh nhật thật đặc biệt đối với con. Đánh dấu một năm con bước đi trên con đường mới, một con đường mà thay đổi toàn diện cuộc sống nơi con. Một cuộc sống không mong cầu, không ước vọng về một tương lai xa xôi, cũng không hoài niệm hay tiếc nuối những điều nơi quá khứ. Con biết trân quý những điều bất như ý đến với con. Con thường thức hương vị giản đơn nhưng luôn mới mẻ nơi cuộc sống thực tại này. Những áng mây bay, những tán cây rung rinh trong gió, những bông hoa hiện hữu, những chú chim líu lo ca hát... có những lúc con cảm nhận rõ một bức tranh với vẻ đẹp thật hoàn hảo, tất cả đang lặng lẽ chuyển động và lan tỏa, thật là kỳ diệu. Những gương mặt của những con người tưởng như đã rất đối quen thuộc nào là chồng, nào là con, nào là cha mẹ, anh chị và cả những người hiện hữu xung quanh con... lạ thay đều mới mẻ, mà thực ra nào có phải họ mới mẻ gì đâu, họ luôn như họ đang là đấy chứ, chỉ có cái khái niệm được định hình sẵn về đối tượng trong vô thức nên con nhìn nhận về đối tượng bên ngoài với khái niệm cho là mà không phải như họ đang là, vì thế những định kiến những đánh giá khởi lên từ vô thức chi phối và che mờ cái nhìn với thực tại như nó đang là mà không hề hay biết. Thế đấy khi chuyển hóa được nhận thức thì lẽ dĩ nhiên hành vi cũng theo đó mà thay đổi để rồi dần trở về với con người thực tại chính mình.

Trải nghiệm, chiêm nghiệm, chứng nghiệm và thấy biết những gì mà Pháp mang đến cũng chính là "Phúc lành cao thượng".

Cuộc đời con cứ đắm chìm mê muội trong lâu đài tráng lệ do ảo tưởng dựng nên. Con loay hoay với thành trì kiên cố mà bản ngã đã dồn xây tự bao đời bao kiếp, được che chắn bởi một bức màn vô minh ái dục sâu dày để rồi bị dẫn dắt, bị lôi đi, bị chi phối bởi những kinh nghiệm, những thói quen trong những nhận thức sai lầm, bởi những gì trong vô thức, nhằm cố gắng đạt được điều này điều kia trong cuộc sống với một hy vọng hão huyền vào một tương lai bình an hạnh phúc nếu đạt được những thành quả mà mục tiêu đã đề ra. Thậm chí con còn mong muốn giữ lại những khoảnh khắc hạnh phúc, tốt đẹp tạm bợ của thế gian này! Con nào đâu hay biết làm gì có mảnh đất bình an hạnh phúc khi bản chất của cuộc đời là khổ đau phiền não, là vô thường, vô ngã. Nhưng cũng hay thay, chính những khổ đau phiền não, chính những hạnh phúc tạm bợ kia đã buộc con phải nhìn lại mình.

Và rồi như nhân duyên đến, khóa thiền lần thứ 15 chuẩn bị khai giảng. Bất chợt con cảm nhận rõ có một sự thúc đẩy rất mạnh mẽ tận sâu bên trong là phải đi dự khóa thiền và con chính thức bước vào con đường sống đạo dưới sự dẫn dắt của Pháp và dưới sự khai thị của Thầy. Con

biết, con còn rất nhiều bài học phải học, cũng như còn rất nhiều điều cần khám phá trên con đường trở về chính mình, con luôn sẵn sàng chào đón những gì mà Pháp mang đến cho con, bởi đó là ân huệ.

Giờ đây, trong con luôn tràn ngập niềm tri ân sâu sắc với Pháp, với Thầy nhưng con biết không lời nói nào có thể nói hết. Để đền đáp công ơn to lớn ấy, con xin nguyện với quyết tâm kiên định này, với tấm lòng nhiệt thành và nghiêm túc nhất để sống và thực hành chánh Pháp, xứng đáng là một người con của Đức Phật, xứng đáng là một đệ tử của Thầy.

Mong cầu chi với tương lai ảo vọng

Mơ màng chi bởi quá khứ qua rồi

Ngay đây thôi, ngay chính nơi thực tại

Cứ giản đơn lặng lẽ giữa cuộc đời.

Kính,

Con, Trí Hải.